

משה גנזי מרחף מעל הצמרות, כשהוא מנחר מעל המקפצה למרחק 45 מטר

עם כל מיני בתי-חרושת ומיפעלים, ומקבלי לים מהם תמיכה. לא תמיכה גדולה, אבל מכל אחד קצת. כשיש תחרות סקי-מים בכינרת, אנחנו עושים למיפעלים התומי כים פירסומה. לאורך מסלול הגלישה אנחנו מציבים שלטים. האמת היא, ממ' שיש האב, "שכל גולש יוצר לעצמו קשרים עם כל מיני בתי-חרושת שיש לו יחסיהם איתם."

גנזי עורך בחודשים יולי-אוגוסט כמה תחרויות באירופה, כאשר שוחרי סקי-מים שם מנסים לארגן מירב של תחרויות בקיץ הקצר באירופה. כיצד משיג האב, יעקב גנזי, 30 אלף לירות (לפחות) עבור בנו, מדי קיץ בקיץ? משיב האב: "עסקני הענף יוצרים קשר

הייתי חוסך מבילויים אחרים, כדי לעשות קצת כסף על המים. כל אחד עם השיגעון שלו. רוב האנשים שאני פוגש שם, באים מבתיים, רמת-גן וגיבעתיים." היום יש לאבני של משה גנזי בתי-חרושת לתריסים. כשנוסע בנו, משה, לחו"ל, עולה שהותו שם כ-30 אלף לירות. משה

מחלק לשלושה: קפיצות למרחק; סלא-לום — מעבר עקלתון בין כדורים הצפטיים מונחים על המים; החלק השלישי הם התרגילים (טריקס) שהוא מבצע על המים. כל הופעה של משה גנזי בכינרת מהווה מיסגן אקרובטי עוצר-נשימה. "לחזות ב" תחרות סקי-מים זה לא פחות מעניין ומר-תק מאשר לחזות בקרקס" אומר יעקב גנזי, אביו של משה.

מישפחת גנזי — המונה חמש נפשות — קשורה לים בעבותות-אהבה. שלוש היל-דים, עופר (21), משה וענת (9) בילו את ילדותם סמוך לחוף ימה של בתיים, הנמ-צא במרחק של 50 מטרים מביהם.

"לפני 12 שנה" מספר משה גנזי, "אבי ועוד שיבעה מחבריו קנו סירה ישנה במ-שותף. החברה של אבי התחילו לעשות את הסקי בימה של בתיים. אבל ביגלל הגלים והרוחות אי-אפשר היה לעשות סקי ראוי לשמו. המקום הטוב ביותר לעשות סקי זה בכינרת. אבי קנה סירה חדשה יותר, הפעם רק עם שותף אחד. הסירה עוגנת בכינרת. אם הורי לא נוסעים בשבת זו או אחרת לכינרת, אני נוסע לבד. אני יוצא ביום שישי באוטובוס."

המיליונר

האנגלי אימץ

האמת היא, שאת הדחיפה העיקרית לענף סקי-המים בישראל נתן מיל-יונר אנגלי בשם דיוויד גיישן, שבבעלותו מועדון סקי-מים בלונדון. לפני כחמש שנים יצרו אותו קשר כמה גולשים מי-ש-ראל. המיליונר היהודי בעל הלב החם, נדהם כשסופר לו שאין בישראל ספורט סקי-מים מאורגן. "אם לארץ כמו שלכם אין סקי-מים מאורגן, הרי אתם ממש חוטאים לטבע", אמר. "איך אפשר?!" גיישן החליט לבקר בישראל לפני כחמש שנים, ימים ספורים אחרי שפגש בגולשים הישראליים שבאו לחזות באליפות-אירופה לסקי-מים שנערכה אז בספרד. המיליונר היהודי בא לישראל עם הרבה התלהבות ורצון טוב. כסף לא חסר לו. הגולשים, שקפצו על המציאה הכשרה, החליטו להפ-כי נשיא ההתאחדות לסקי-מים בישראל. בזכותו של המיליונר האנגלי הנדיב וה-גלהב עלתה הכינרת על מפת-הספורט של שוחרי סקי-המים באירופה. הפוקדים אותה לא רק בחודשי הקיץ, לא זו בלבד ש-דיוויד גיישן הורים לישראל כספים, הרי הוא המליץ בפני גולשים מארצות שונות באירופה לעשות סקי-מים בישראל. עד עצם היום הזה ממשיך דיוויד גיישן לתמוך בגולשים בישראל. כשנוסע משה גנזי לתחרויות באירופה מדי קיץ, הוא מתארח במועדונו של המיליונר היהודי. אגב, שלוש נסיעותיו הראשונות לחו"ל מומנו על-ידי המיליונר האנגלי-יהודי. הוא גם זה שהחליט לקחת עימו מדי קיץ ללונדון כמה גולשים צעירים, שבעת ביי-קורו הראשון בישראל חזו להם עתיד. בין צעירים אלה היה גם משה גנזי, שהיה אז בן 12 בלבד.

מאז גיל 12, מדי שבוע בשבוע, בחוף הכינרת, ניתן לחזות בתעלולי המדהימים של משה גנזי רתביהכתפיים.

לקהילה-צופים בו מוזמן מופע אקרובטי מרהיב היגים-איך-כסף, כמיטב המסורת של ישו הנוצרי, שהיטיב כידוע להלך על המים.

אווירודינמיקה

משה גנזי מבצע את תעלוליו בכינרת. בישראל אין לו יריבים של ממש. הוא טוען, כי כדי להיות גולש-קופץ תחרותי חייב הקופץ ליישם את חוקי האווירודינמיקה. בתמונה אפשר לראות את משה גנזי מתכופף, במטרה להקטין את ההתנגדות החזיתית של האוויר.

"לא ספורט

לעניים"

מי סיפורו מסתבר, כי עד לפני חמש שנים לא היה סקי-המים ספורט ריש-מי בישראל. כשביקשו גולשי סקי-המים תמיכה מרשות הספורט הציג להם יריב ארוך, מנהל הרשות, תנאי אחד: "תתחילו להצליח בחו"ל, ותקבלו תמיכה". עסקני הענף החליטו לשלוח לתחרויות בחו"ל את משה גנזי. כשהחל הנער הבתימי לה-יא עימו גביעים מחו"ל, החליטה רשות הספורט לתמוך בענף סקי-המים בכסום של 15 אלף לירות. "זה לא סכום רציני", אומר יעקב גנזי, "אבל גם זה משהו".

בישראל עוסקים בענף סקי-המים כ-500 משפחות, היינו כ-2000 איש בקירוב. מקום-המיפגש המרכזי של הגולשים הוא בכינרת, מחיר סירתה של משפחת גנזי 60 אלף לירות, שאליו מתווספות הוצאות כמו דמי-אחוקה בחוף הכינרת, ציוד הגלי-שה, דלק, (מכונת פלוס הסירה), שלא לדבר על הבלאי. "הספורט הזה" אומרת יעל גנזי, אמו של משה, "הוא לא ספורט לעניים, אבל הוא גם לא ספורט רק לעשירים".

אביו של משה טוען, כי האנשים שהוא פוגש מדי שבוע בכינרת אינם באים דווקא מצהלה ומכפר-שמריהו, "כשאני התחלתי לעשות סקי, הייתי שכיר", הוא מספר.